

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1503/05
24.11.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Branislave Apostolović, članova veća, u parnici tužilje AA, protiv tužene Republike Srbije, čiji je zakonski zastupnik Javni pravobranilac Republike Srbije, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 5801/04 od 28.10.2004. godine, u sednici održanoj 24.11.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 5801/04 od 28.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P. broj 4127/03 od 23.12.2003. godine odbačena je tužba podneta tom sudu 25.09.2003. godine kao neblagovremena.

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 5801/04 od 28.10.2004. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđeno prvostepeno rešenje.

Protiv drugostepenog rešenja tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, stim što revizija ne sadrži obrazloženje.

Vrhovni sud je ispitao pobijano rešenje u smislu čl. 386., u vezi čl. 400. Zakona o parničnom postupku ("Sl. list SFRJ" br. 4/77, 36/77 ... i "Sl. list SRJ2 br. 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama) koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Tužilja je 25.09.2003. godine podnela sudu tužbu protiv tužene za brisanje upisa u zemljišnoj knjizi, kojom je tražila da se utvrdi da nije pravno valjana uknjižba prava korišćenja u korist BB sa 4/32 idealna delova, VV sa 4/32 idealnih delova, GG sa 4/342 idealnih delova nepokretnosti na kat. parceli br. 589 i zgrade u ulici __, na kat. parceli br. __ zk.ul. br. __ K.O. __, izvršena 05.04.1947. godine na osnovu rešenja Komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju pri vladi FNRJ, br. rešenja 33139 od 04.03.1947. godine te da se naloži njihovo brisanje i upis istih brisanih delova ravnomerno rasporedi na preostale upisane članove domaćinstva po istom rešenju i to DD, ĐĐ, EE, ŽŽ i II. Osnov utuženja je, po tvrdnji tužilje, učinjena greška Komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju pri vladi FNRJ pri donošenju rešenja od 04.03.1947. godine. U navodima tužbe je ukazano da je tužilja za pogrešne upise saznala u toku 2000. godine kada je pokrenut postupak fizičke deobe nepokretnosti. Smatrajući da je za brisanje upisa koji je predmet spora protekao i objektivni, a i subjektivni rok za podnošenje tužbe propisan čl. 106-ž. Zakona o državnom premeru i katastru i upisu prava na nepokretnosti, prvostepeni sud je odbacio tužbu kao neblagovremenu, a drugostepeni sud je prihvatio pravno stanovište Opštinskog suda, sa obrazloženjem da je istekao i rok od tri godine određen paragrafom 71 bivšeg Zakona o zemljišnim knjigama za podnošenje takozvane brisovne tužbe iz paragrafa 68 istog zakona.

Pravilan je zaključak nižestepenih sudova da je tužba, u ovoj pravnoj stvari, neblagovremena, jer je podneta posle zakonom propisanih prekluzivnih rokova.

Prema pravnim pravilima zemljišno - knjižnog prava tužba za brisanje upisa predstavlja pravno sredstvo kojim se može izdejstvovati izmena stanja upisanog u zemljišnim knjigama. Ovakvom tužbom napadaju se već konačne i sprovedene odluke odnosno izvršeni upisi, a može je podneti svako lice koje smatra da je upisom povređeno u svom zemljišno - knjižnom pravu. Pravila o brisovnoj tužbi sadržana su u paragrafima 68-78 Zakona o zemljišnim knjigama. Prema ovim pravilima lice koje osporava uknjižbu o kojoj je obavešteno, mora u roku koji bi mu pripadao za žalbu protiv dozvole te uknjižbe kod zemljišno - knjižnog suda zatražiti zabeležbu spora (brisovne parnice) i u istom roku ili najdalje za narednih 60 dana od isteka roka za žalbu, podneti tužbu za brisanje protiv svih lica koja su osporenim uknjižbom stekla neko knjižno pravo. Po proteku tih rokova uknjižba se može brisati samo ako su lica, čija su prava upisana spornom uknjižbom bila nesavesna u vreme upisa. Ukoliko lice koje podiže tužbu za brisanje upisa nije bilo obavešteno o upisu koji osporava, onda pravo ove tužbe protiv lica koje su uknjižbom stekla neka prava prestaje u roku od tri godine od kada je za pobijanu uknjižbu zatražen upis kod suda. Rokovi se računaju u odnosu na upis u zemljišne knjige, a ne i druge javne knjige.

U konkretnom slučaju, tužbom dostavljenom sudu 25.09.2003. godine traži se brisanje upisa izvršenog u zemljišnoj knjizi 1947. godine, te je izvesno da je protekao objektivni rok za pravo na podnošenje ovakve vrste

tužbe. Inače, radi očuvanja načela pouzdanja u tačnost upisa u zemljišne knjige, kao vrstu javnih knjiga o evidenciji prava svojine na nepokretnostima i odredbom čl. 106.-ž. Zakona o državnom premeru i katastru i upisima prava na nepokretnosti regulisano je da se tužba iz čl. 106-e. st. 1. ovog zakona (ko smatra da je upisom prava na nepokretnosti povređeno njegovo knjižno pravo može tužbom nadležnom sudu tražiti brisanje upisa) podneti u roku od tri meseca od dana saznanja za izvršenje upisa, a najdocnije u roku od dve godine od dana izvršenog upisa. Kako su ovi rokovi prekluzivni, posle njihovog proteka, gubi se pravo na podnošenje takozvane brisovne tužbe.

S obzirom da revizija nema obrazloženja, na osnovu čl. 393., u vezi čl. 400. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

vs